

Categoria: Narració d'adults.

Un vestit groc amb puntetes

Un poble és un conjunt d'històries subjectives. De vides que transcorren en universos paral·lels.

A Sant Quirze, des de petits, hom entenia perfectament l'ordre establert de les coses i les acceptava amb conformitat, com si es tractés d'una estructura piramidal formada per castes. Ho deixaven clar els noms escrits als bancs de fusta de les primeres files a l'església i l'anonimat dels darrers. Els balls de diumenge a Ca la Paula i els balls a l'envelat, amb els seus palcs enlairats, per la Festa Major.

Com personatges d'una novel·la costumista, cadascú interpretava el seu paper, aquell que havia après dels seus avantpassats. El Senyor Batlle, el secretari, la mestra, el rector, l'amo, el masover, el Senyor, la minyona...

Feia molt temps que la mare havia arribat a Catalunya. Primer a Tarragona, fins que la mina va començar a devorar els pulmons del seu pare com els gossos rosseguen el cos d'un senglar malferit. Després a la barraca del Carmel, malvivint entre fang, fum, pols, pols... misèria. Darrerament a Puig d'Olena. Com va estar d'agraïda tota la vida a aquelles "hermanes" que li varen donar una dignitat, un llit confortable i un plat calent a taula a canvi de la seva feina. Aquelles dones d'aparença pulcra, recta i amable. D'esperit fràgil i a la vegada decidit. Amb una fe certa, inqüestionable.

Qualsevol engruna del pa de la vida, esdevenia un regal entre les mans de la mare. Un plat de nata, un pom de flors silvestres, un clar de lluna, el ritme cançoner d'un rierol, els núvols i el vent, la pluja, el dia, la nit...

I així, asseguda a una cadira de la sala de ball, malalta i pobre, amb el seu somris tímida i imprecís de qui no espera res, la va descobrir el meu pare. La mare portava un vestit groc amb puntetes, al meu pare li va robar el cor aquella noieta cararodona amb aquells ulls verds i remenuts i aquell cabell negre i ondulat.

Es van casar el dia de Sant Esteve a Puig d'Olena. L'infant que va fer d'escolà a la cerimònia, anys més tard, com alcalde, va venir a donar el condol el dia que la mare va morir.